

Μηναῖον - ΤΗΙ Α' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἢ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ
θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν
ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη
κατεκόσμησας, Βασιλείον Ἱεράτευμα,
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ
θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν
ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη
κατεκόσμησας, Βασιλείον Ἱεράτευμα,
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην
προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν,
πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον
ἐκπληρῶν, περιτομήν, θελήσει καταδέχῃ
σαρκικὴν, ὅπως παύσης τὰ σκιῶδη,
καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν
ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ, δόξα τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου, δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ
Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς βασιλείον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας
Χριστοῦ, τὸν Βασιλείον πάντες
ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν

τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ τούτων γὰρ αὐτός,
ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν ἁγίαν,
ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετὴν δὲ ταῖς
ὑποστάσεσι.

Δόξα. **Τοῦ Ἁγίου.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Βασίλειε σοφέ, παρεστῶς τῇ Τριάδι,
ικέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς
τοὺς ὑμνοῦντας σε, καὶ τιμῶντας τὴν
μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν
πταισμάτων, ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ
καρδία, τὸν μόνον φιλόνητον.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Ὁ πάντων Ποιητής, καὶ Δεσπότης
τοῦ κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ
Πνεύματι ἄνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται,
ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. Ὦντως θεΐά τε, καὶ
θαυμαστὰ σου τὰ ἔργα! σὺ γὰρ Δεσπότης,
ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς ὢν Νόμος
πλήρωμα.

Κάθισμα Β΄.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπρεπῶς,
ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν,
πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα,
τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως
εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα,
ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων,
εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς
Τριάδος ὑπέρμαχος, Ἱεράρχα Βασίλειε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπρεπῶς,
ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν,
πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα,
τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως
εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα,
ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων,
εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς
Τριάδος ὑπέρμαχος, Ἱεράρχα Βασίλειε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ΄. *Ἐπεφάνης σήμερον.*

Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας,
ἐνεδύσω Δεσπότης, μορφὴν τοῦ δούλου, καὶ
σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις
πᾶσι, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κάθισμα Γ΄.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ΄. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν,
καθελὼν τὰς αἰρέσεις τὰς ζοφεράς, πάντα
τὰ φρυάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας·
τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν
ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει,
ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας,
Σαβελλίου λατρείαν, καὶ πάντα φρονήματα,
Νεστορίου κατήργησας. Ἱεράρχα Βασίλειε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Ἦχος πλ. δ΄. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ
δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικόν, θείας ἡμῖν
γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν
γὰρ Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ

ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς
τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μισθοὺς τῶν
ἀγώνων σου, κομισάμενος Ὅσιε. Ἱεράρχα
Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής,
ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν,
προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων
Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σε
καταφεύγομεν, ἱλασμόν πταισμάτων,
αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης,
λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως,
τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο
βοῶμέν σοι. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον
τόκον σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ

τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δὶς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δὶς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 48.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (δὶς)

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐνωπίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἀγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ

Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δὶς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐαγγέλιον πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ωραίας πύλης) (ᾠδὴ 1-9)

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστίν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστίν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα

φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ὃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέν με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. **Ἦχος β'.**

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς του Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυριδῶνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμεου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ

Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. *Ἐπεφάνης σήμερον.*

Ὁφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατὴρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερώς. Δεῦτε οὖν καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὥσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καθαρικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν τὴν ταπείνωσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος ξίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῶν Φώτων Α' καὶ Β'

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταῖος, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἰαμβικός. Ἦχος β'.

Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
* Ἦπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον, *
Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
* Ἐκρυσεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, *
Ῥώμη κραταιᾷ, δεξιᾷ τοῦ Δεσπότη.

ᾠδὴ γ'.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλην σοῦ Κύριε.

Ἰαμβικός.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, *
βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
* ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα, *
Λόγω πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν, * Ὡ
τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Ὡδὴ δ'.

Ακήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας,
Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας
πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος
Υἱῷ, ὅλος γεγωνὼς τοῦ παρόντος,
Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ
Σοφία καὶ Δύναμις.

Ἰαμβικός.

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας, *
Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
* Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην, *
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου, *
Ὡ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὡδὴ ε'.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ
κατάκριμα ἤκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου,
καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ
πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν
ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσιν, πάντα νοῦν
εἰρήνην χαρίζεται.

Ἰαμβικός.

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
* Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι, *
Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῇ τρίβον, *
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, * Μόνοις
προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὡδὴ ζ'.

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός,
ὁ ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ
ἐρήμῳ. Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ

προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός,
ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρουμενος.

Ἰαμβικός.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ, * Ἦχῳ
Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο, * Ναὶ φησιν
οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων, * Φῶταυγος
ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένους, * Λόγος τε
μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία.

Ὡδὴ ζ'.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς
προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα
δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου
Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ
δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικός.

Ἐφλεξε ρεῖθρῳ τῶν δρακόντων τὰς
κάρας. * Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον
φλόγα, * Νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς
κατευνάσας, * Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ
ἀμαρτίας, * Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ
Πνεύματος.

Ὡδὴ η'.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος
ἔδειξε κάμιнос, πηγάσασα, δρόσον, ὅτι
ρεῖθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ
Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον
τὸν Κτίστην, ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ἰαμβικός.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται, *
Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. * Μόνος
στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης. * Νῦν

εὐλογεῖτω συντόνως τὸν αἴτιον· * Ἡ πρὶν
τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδιὴ θ'.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Ὁ Εἰσμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν,
τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν
Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν
ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν,
ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη
πάναγνε σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν
Νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν
Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν
ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν,
ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη
πάναγνε σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ,
περιτομὴν λαβόντα.

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους Χριστός, τῆς
ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ
Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ
νομικόν, καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα
περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου
δείκνυται.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη,
καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τοῦ ἐνδοξα, Χριστοῦ
ὀνομαστήρια, ἐν ἀγιότητι πανηγυρίσωμεν·

Ἰησοῦς γάρ θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται
σήμερον· σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δέ, τοῦ
Τεράρχου μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Τεράρχαις,
Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τοῦ Ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον,
πιστὸν Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις
ἵχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ τυράννῳ γὰρ
τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν Πάτερ προδέδωκας,
προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας
παμμακάριστε.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Τεράρχαις,
Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον,
Χριστοῦ κατιδὼν σύστημα, ὑπὸ τῆς σῆς
κοσμούμενον Ἱεραρχίας σοφέ, ὁ πανώλης
ἐμβροντηθεὶς, καταπέπτωκε τύραννος·
τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος, αἴγλην οὐκ
ἤνεγκε Βασίλειε.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς
τρισυνοστάτου, καὶ ἀδιαίρετου, Θεότητος τὸ
κράτος.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας, τῆς
χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ
Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων
τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν,
ἡξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης
γάρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρεις γέγονας.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν
λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὅ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι, στεγάζων μόνος
Κύριος, ἀναχαιτίζων θάλασσαν ἀβύσσους

τε, ὁ ξηραίνων ἐκ σοῦ Ἀγνή τὴν σάρκα
προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται,
πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασία
Κανὼν Α'. Ὡχος β'.

*Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν
καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.*

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς
ἀξίαν ἱλιγγίᾳ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
ὑμνεῖν σε Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ
ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν
πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ
Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰαμβικός.

*Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν
λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.*

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου
θαυμάτων! * Νύμφη πάνταγενε, Μῆτερ
εὐλογημένη, * Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς
σωτηρίας, * Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς
εὐεργέτη, * Δῶρον φέροντες ὕμνον
εὐχαριστίας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ,
τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ
ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν
κατηύγασας, τὰς διανοίας θεόφρον, τῆς
Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασιλείε σοφέ, καὶ
μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ὡχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον
πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν
αἰώνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργαντα εἰλίσσεται,
ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ
πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διακρατῶν,
καὶ τῇ ῥοπῇ διεξάγων.

Οἱ Αἶνοι. Ὡχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ρεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, ἀναγεννήσει τῇ τοῦ θείου Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ συνάναρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε· αἰρετικῶν δέ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίῳ, διανέμοντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἐνδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης
ιερὸς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ
θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς, ὡς στολὴν
ἀγίαν περικείμενος, καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω,
θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ
παριστάμενος, καὶ τὴν αὔλον, λειτουργίαν
τελούμενος, μέμνησο συμπαθέστατε,
παμμακάρα Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων
τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον,
Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ
κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὀλοτρόπως ἐκ
παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου,
καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν
ὄντων γνῶσιν διετράνωσας· λαμπρῶς
ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς διηγούμενος,
τὴν ἐν τοῖς οὐσιν, εὐταξίαν ποιούμενος,
ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν
σε θεορῶμενα, καὶ θεῖον διδάσκαλον,
καὶ φωτοφόρον φωστήρα, τῆς Ἐκκλησίας
κηρύττομεν, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν
παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε
Πάτερ, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς του Χριστοῦ
Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα,
πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ
Θεότητι.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει
τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων
περιβολήν, οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν
περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα,
ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ
βοήσωμεν. Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἱρὼν τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρὼν τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἰ μόνος Ἅγιος, σὺ εἰ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ
θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν
ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη
κατεκόσμησας, Βασίλειον Ἰεράτευμα,
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.